NORAKSTS
Lieta Nr.A42722009
143/AA43-0981-11/17

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 11.novembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Amona,
tiesneši S.Liniņa un V.Poķis,

piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes pārstāvei *I.T.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc SIA „Otaņķu dzirnavnieks" (reģ. Nr.42103015892) pieteikuma par Autotransporta inspekcijas vadītāja 2009.gada 13.janvāra lēmuma Nr.18 atcelšanu, sakarā ar SIA „Otaņķu dzirnavnieks" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 16.augusta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 17.oktobrī Autotransporta inspekcijas (turpmāk – Inspekcija) Kontroles daļas Liepājas nodaļas inspektors SIA „Otaņķu dzirnavnieks" sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.BA 411117 (turpmāk – Protokols). Tajā konstatēts, ka šajā datumā plkst. 13.05 uz autoceļa A9 Rīga – Liepāja pie Rolavas stāvlaukuma tika apturēta SIA „Otaņķu dzirnavnieks" piederoša kravas automašīna MAN ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs//reģistrācijas numurs/*, kuru vadīja autovadītājs *I.B.* Krava - kvieši. Veicot autovadītāja *I.B.* darba un atpūtas laika režīma kontroli, tika konstatēts, ka autovadītājs uzrādīja darba un atpūtas laika reģistrācijas tahogrammas par laika posmu no 2008.gada 24.septembra līdz 2008.gada 17.oktobrim (kopskaits 22 gab.), nevarēja uzrādīt par septiņām dienām par laika posmu no 2008.gada 18.septembra līdz 23.septembrim. Pārkāptas Eiropas Parlamenta un Eiropas Padomes 2006.gada 15.marta Regulas Nr.561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu Nr.3821/85 un Padomes Regulu Nr.2135/89 un atceļ Padomes Regulu Nr.3820/85 (turpmāk – Regula Nr.561/2006), 26.panta 7.punkta „a" apakšpunkta un 10.panta 3.punkta prasības, par ko paredzēta administratīvā atbildība pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK)

149.[4] panta 11.daļas.

Protokolam pievienots transportlīdzekļa vadītāja *I.B.* 2008.gada 17.oktobra paskaidrojums, kurā norādīts, ka iztrūkstošo tahogrammu nav, jo laikā no 2008.gada 18.septembra līdz 24.septembrim vadītājs bija brīvdienās un kravas pārvadājumu kontroles akts Nr.093173, kurā norādīts konstatētais pārkāpums.

Ar Inspekcijas Kontroles daļas vadītāja 2008.gada 12.novembra lēmumu Nr.11J/BA 411117 (turpmāk – sākotnējais lēmums) SIA „Otaņķu dzirnavnieks" par LAPK 149.[4]panta 11.daļā paredzēto pārkāpumu uzlikts Ls 500 naudas sods. Sākotnējā lēmumā secināts, ka SIA „Otaņķu dzirnavnieks" neveica regulāras pārbaudes, lai nodrošinātu, ka uzņēmuma transportlīdzekļa vadītājs ievērotu Padomes 1985.gada 20.decembra Regulas (EEK) Nr.3821/85 par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā (turpmāk – Regula Nr.3821/85), prasības, t.i., lai autovadītājs uzrādītu visas reģistrācijas diagrammas. Sākotnējā lēmumā secināts, ka *I.B.* darbībās saskatāms Regulas Nr.3821/85 15.panta 7.punkta „a" apakšpunkta pārkāpums, un konstatēts LAPK 34.panta pirmās daļas 2.punktā norādītais atbildību pastiprinošais apstāklis.

Ar Autotransporta inspekcijas vadītāja 2009.gada 13.janvāra lēmumu Nr.18 (turpmāk – Lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

[2] SIA „Otaņķu dzirnavnieks" iesniedza tiesā pieteikumu par sākotnējā lēmuma atcelšanu. Pieteikumā norādīts turpmāk minētais.

[2.1] Inspekcijas vadītājs, izskatot pieteicējas sūdzību par sākotnējo lēmumu, nav vērtējis tā likumību un pamatotību, bet paplašinājis sākotnējā lēmuma pamatojumu. Pieteicēja nav iepazīstināta ar ātruma reģistrēšanas kontrolierīces lietošanas noteikumiem, par kuru pārkāpumu iestājas administratīvā atbildība.

[2.2] Lēmumā nav norādīts, kādu normatīvo aktu pieteicēja pārkāpusi. Regulas Nr.3821/85 15.panta 7.punkts tikai nosaka vadītāja pienākumu uzrādīt diagrammas. Lēmums pēc būtības nav grozīts un augstākās instances lēmums ir pieņemts, izskatot pieteicējas sūdzību, nevis ir jauns lēmums administratīvā pārkāpuma lietā. Tā kā lēmumā par pieteicējas sodīšanu nav norādīts konkrēts normatīvais akts vai pants, pieteicēja nav pārkāpusi ātruma reģistrēšanas kontrolierīces lietošanas noteikumus.

[3] Inspekcija rakstveida paskaidrojumā pieteikumu neatzīst un paskaidro turpmāk minēto.

[3.1] Apstrīdēšanas procesā turpinās iestādē uzsāktā administratīvā lieta. Apstrīdēšanas process ir tikai jauna pārvaldes procesa stadija, kas ir tā paša administratīvā akta izdošanas turpinājums. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 81.panta piekto daļu savu galīgo noformējumu administratīvais akts iegūst augstākas iestādes lēmumā. Apstrīdēšanas stadijā augstākai iestādei atļauts labot zemākas iestādes kļūdas attiecībā uz informācijas un pierādījumu iegūšanu, lietas dalībnieku uzklausīšanu, administratīvā akta pamatojumu u.tml. Arī konstatējot nebūtiskas procesuālas kļūdas, iestāde var atstāt administratīvo aktu negrozītu. Administratīvā akta pamatojuma

papildināšana vai argumentu maiņa nav uzskatāma par sākotnējā administratīvā akta grozīšanu. Izskatot pieteicējas iesniegumu par administratīvā akta apstrīdēšanu, ir pārbaudīta sākotnējā lēmuma likumība un pamatotība.

[3.2] Saskaņā ar Regulas Nr.3821/85 15.panta septītā punkta „a" apakšpunktu kontroles laikā pēc pieprasījuma transportlīdzekļa vadītājam bija pienākums uzrādīt reģistrācijas diagrammas par kārtējo dienu un tās, kuras transportlīdzekļa vadītājs izmantojis iepriekšējās 28 dienās.

No Ministru kabineta 2007.gada 3.jūlija noteikumu Nr.474 „Transportlīdzekļu apkalpes locekļu darba laika organizēšanas, ievērošanas un uzskaites noteikumi" (turpmāk – Noteikumi Nr.474) 13. un 14.punkta izriet, ka transportlīdzeklī bija jāatrodas aizpildītam un attiecīgi parakstītam darba devēja izsniegtam darbību apliecinājumam. Darbības apliecinājums iesniegts tikai administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā, turklāt tas saturēja pretrunīgu informāciju, jo transportlīdzekļa vadītājs paskaidrojumā norādījis, ka bijis brīvdienās, savukārt apliecinājumā minēts, ka vadītājs vadījis transportlīdzekli, uz kuru neattiecas Regulas Nr.561/2006 prasības.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.474 15.punktu par transportlīdzekļa apkalpes locekļa darba laika organizēšanu un uzskaiti atbild darba devējs. Līdz ar to pieteicējai ir pienākums ievērot Regulas Nr.561/2006 un Regulas Nr.3821/85 prasības.

[3.3] Pieteicēja nepamatoti norāda, ka nav iepazīstināta ar ātruma reģistrēšanas kontrolierīces lietošanas noteikumiem, ko nosaka Regula Nr.3821/85.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 16.augusta spriedumu Lēmums atstāts negrozīts un pieteikums noraidīts. Spriedumā norādīts turpmāk minētais.

[4.1] Sākotnējais lēmums savu galīgo noformējumu atbilstoši APL 81.panta piektajā daļā noteiktajam ir ieguvis ar Lēmumu. Līdz ar to tiesa atsevišķi nelemj par sākotnējā lēmuma tiesiskumu, bet pārbaudot administratīvā akta galējo noformējumu –Lēmumu, vērtē visu procesu kopumā. Izskatāmā prasījuma priekšmets ir Lēmuma atcelšana.

[4.2] Lietā ir strīds par to, vai pieteicēja pamatoti saukta pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{4}panta 11.daļā paredzēto pārkāpumu. Minētā norma *(redakcijā, kas bija spēkā līdz 2009.gada 25.februārim)* noteica, ka par transportlīdzekļu vadītājiem noteiktā darba un atpūtas laika režīma neievērošanu vai par transportlīdzekļu vadītājiem noteiktā darba un atpūtas laika režīmu un braukšanas attālumu reglamentējošo noteikumu un ātruma reģistrēšanas kontrolierīces lietošanas noteikumu pārkāpšanu uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz simt latiem, bet juridiskajai personai – no četrsimt līdz piecsimt latiem.

[4.3] Regulas Nr.3821/85 15.panta 7.punkta „a" apakšpunkts noteic, ja transportlīdzekļa vadītājs vada transportlīdzekli, kas aprīkots ar reģistrācijas kontrolierīci saskaņā ar 1.pielikumu, tad pēc pilnvarota inspektora pieprasījuma transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums uzrādīt kārtējās darba nedēļas

reģistrācijas diagrammas un tās, kuras transportlīdzekļa vadītājs ir izmantojis, un ar roku veiktos pierakstus un izdruku par kārtējo darba nedēļu un iepriekšējām 15 dienām (pēc 2008.gada 1.janvāra par kārtējo dienu un iepriekšējām 28 dienām).

Lietā nav strīda par to, ka pieteicējas autovadītājs *I.B.* kontroles laikā 2008.gada 17.oktobrī Inspekcijas amatpersonām uzrādīja reģistrācijas diagrammas par laiku no 2008.gada 24.septembra līdz 17.oktobrim (kopā 22 gab.), bet nevarēja uzrādīt reģistrācijas diagrammas par laiku no 2008.gada 18.septembra līdz 23.septembrim. Faktu, ka minētās diagrammas netika uzrādītas, apliecina *I.B.* paskaidrojumā norādītais, ka iztrūkstošo tahogrammu nav, jo laikā no 18. līdz 24.septembrim viņš bijis brīvdienās *(lietas 29.lapa);* Protokols *(lietas 18.lapa)* un kravas pārvadājumu kontroles akts *(lietas 28.lapa)*, kuros pārkāpuma fakts fiksēts.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst par pierādītu Protokolā konstatēto un atbildētājas secināto, ka transportlīdzekļa vadītāja darbībās saskatāmas Regulas Nr.3821/85 15.panta 7.punkta „a" apakšpunktā paredzēto nosacījumu pārkāpums.

[4.4] Lietā nav strīda, ka, ierodoties uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu, pieteicējas pilnvarotā persona iestādē uzrādījusi darbību apliecinājumu.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.474 13.punktu, ja autovadītājs, veicot starptautisko vai iekšzemes pārvadājumu, nevar uzrādīt reģistrācijas kontrolierīču datus atbilstoši Regulas Nr.561/2006 26.panta 4.punkta piektā ievilkuma prasībām, jo ir bijis slims vai atvaļinājumā vai ir vadījis transportlīdzekli, uz kuru neattiecas Regulas prasības, izmantojama elektroniski lejupielādējama veidlapa – darbības apliecinājums. Šo noteikumu 14.punktā noteikts, ka darba devējs šo noteikumu 13.punktā minētajos gadījumos pirms brauciena uzsākšanas izsniedz transportlīdzekļa apkalpes loceklim aizpildītu un attiecīgi parakstītu darbības apliecinājumu. Darbības apliecinājumu glabā kopā ar attiecīgā transportlīdzekļa apkalpes locekļa darba laika uzskaites dokumentiem.

No minētā izriet darba devēja pienākums gadījumā, ja transportlīdzekļa vadītājam nav iespējams uzrādīt reģistrācijas diagrammas, pirms brauciena uzsākšanas sastādīt, parakstīt un izsniegt transportlīdzekļa vadītājam darbības apliecinājumu.

[4.5] Regulas Nr.561/2006 10.panta 2.puntā noteikts, ka transporta uzņēmums organizē 1.punktā minēto transportlīdzekļu vadītāju darbu tā, lai transportlīdzekļu vadītāji varētu ievērot Regulu Nr.3821/85 un šīs regulas II nodaļu. Transporta uzņēmums dod transportlīdzekļu vadītājiem atbilstīgus norādījumus un veic regulāras pārbaudes, lai nodrošinātu, ka tiek ievērota Regulas Nr.3821/85 un šīs regulas II nodaļa.

Regulas Nr.561/2006 10.panta 3.punkts paredz, ka transporta uzņēmums ir atbildīgs par pārkāpumiem, ko ir izdarījuši uzņēmuma transportlīdzekļu vadītāji, pat ja pārkāpums ir izdarīts citā dalībvalstī vai kādā trešā valstī. Neierobežojot dalībvalstu tiesības noteikt, ka transporta uzņēmumiem ir pilna atbildība, dalībvalsts var padarīt šo atbildību nosacītu, ja uzņēmums ir pārkāpis 1. un 2.punktu. Dalībvalsts atzīst jebkuru pierādījumu, kas pierāda, ka transporta uzņēmumu nevar pamatoti atzīt par atbildīgu par pārkāpumiem.

Saskaņā ar LAPK 149.[4]panta vienpadsmito daļu *(redakcijā, kas bija spēkā līdz 2009.gada 25.februārim)* pie atbildības par transportlīdzekļu vadītājiem noteiktā darba un atpūtas laika režīma neievērošanu vai par transportlīdzekļu vadītājiem noteiktā darba un atpūtas laika režīmu un braukšanas attālumu reglamentējošo noteikumu un ātruma reģistrēšanas kontrolierīces lietošanas noteikumu pārkāpšanu var saukt gan transporta līdzekļa vadītāju, gan juridisko personu. Tādējādi Latvijas Republikā transporta uzņēmumu atbildība nav padarīta nosacīta saskaņā ar Regulas Nr.561/2006 10.panta 3.punkta otro daļu (proti, tā nav padarīta atkarīga no tā, vai uzņēmums ir pārkāpis Regulas Nr.561/2006 10.panta 1. vai 2.punktu). Līdz ar to pieteicēja ir atbildīga kā par pārkāpumu, ko tieši izdarījusi pati komercsabiedrība, tā par pārkāpumiem, ko izdarījis tās darbinieks – transportlīdzekļa vadītājs.

[4.6] Lietā nav strīda, ka transportlīdzekļa vadītājs *I.B.* pārbaudes brīdī – 2008.gada 17.oktobrī – Inspekcijas amatpersonām neuzrādīja ne vien reģistrācijas diagrammas, bet pārbaudes laikā pie transportlīdzekļa vadītāja neatradās un Inspekcijas amatpersonām netika uzrādīts arī darbības apliecinājums par dienām, par kurām transportlīdzekļa vadītājs nevarēja uzrādīt reģistrācijas diagrammas.

Lietā arī nav strīda, ka transportlīdzekļa vadītājs pārkāpuma laikā atradās pieteicējas rīcībā, proti, izpildīja pieteicējas kā darba devēja norādījumus, nevis vadīja automašīnu privāti, sava labuma dēļ. No lietā esošā starptautiskā kravas pavaddokumenta CMR *(lietas 31.lapa)* izriet, ka pārkāpuma konstatēšanas laikā transportlīdzeklis, kura vadītājs ir *I.B.*, pārvadāja kravu, kuras pārvadātājs un saņēmējs ir pieteicēja.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka, pastāvot apstākļiem, kad brauciena laikā transportlīdzekļa vadītājam nav iespējams uzrādīt reģistrācijas diagrammas, pieteicēja kā transporta uzņēmums nav spējusi izpildīt normatīvo aktu prasību ievērošanu un izpildi, nodrošinot, ka pie transportlīdzekļa vadītāja brauciena laikā atrodas darbību apliecinājumi, pieteicēja ar savu rīcību arī tieši ir pārkāpusi darba un atpūtas laiku reglamentējošo noteikumu prasības.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka pārbaudes laikā neuzrādot kontroles institūcijai ne reģistrācijas diagrammas, ne darbību apliecinājumus, ir pārkāptas transportlīdzekļu vadītājiem noteiktās darba un atpūtas laika režīmu reglamentējošie noteikumi, par ko atbildība paredzēta LAPK 149.[4]panta 11.daļā, un pieteicēja pamatoti saukta pie administratīvās atbildības.

[4.7] Lai gan, noskaidrojot, vai pieteicēja ar Protokolā konstatēto rīcību ir izdarījusi LAPK 149.[4]panta 11.daļā paredzēto pārkāpumu, nav izšķirošas nozīmes apstāklim, ka darbības apliecinājums pēc pārbaudes Inspekcijā tika iesniegts, tiesa, novērtējusi iesniegtos pierādījumus, piekrīt, ka ir apšaubāms darbības apliecinājumā norādītās informācijas patiesums, jo pieteicējas pārstāvja paskaidrojums, ka darbības apliecinājumā norādītajās dienās transportlīdzekļa vadītājs bijis norīkots uzņēmumā pie citiem darbiem, kur nav nepieciešamas darba un atpūtas laika režīma uzskaites tahogrammas *(lietas 38.lapa)*, ir pretrunā pieteicējas transportlīdzekļa vadītāja paskaidrotajam, ka šajās dienās viņš bijis brīvdienās *(lietas 29.lapa).*

Tiesa attiecībā pret pieteicējas pārstāvja paskaidrojumā norādīto konkrētajā

situācijā priekšroku dod transportlīdzekļa vadītāja paskaidrojumā norādītajam, jo nesaskata saprātīgu pamatojumu transportlīdzekļa vadītājam sniegt nepatiesu informāciju. Uz transportlīdzekļa vadītāja personisku ieinteresētību lietā pieteicēja tiesas uzmanību nav vērsusi.

Savukārt pieteicējas paskaidrojumi pieteikumā, sūdzībā Inspekcijas priekšniekam, paskaidrojumā Inspekcijas priekšniekam atzīstami par ticamiem tikai tik daudz, cik tos apstiprina citi lietā iegūtie pierādījumi. Turklāt, tos vērtējot, tiesa ņem vērā pieteicējas kā personas, kura saukta pie administratīvās atbildības un sodīta, īpašo ieinteresētību lietā. Tiesa lietā neatrod apstiprinājumu pieteicējas apgalvojumiem.

[4.8] Pieteicējai par konstatēto pārkāpumu piemērots Ls 500 naudas sods, tātad LAPK 149.[4]panta 11.daļas sankcijā paredzētajā maksimālajā apmērā. Piemērojot sodu maksimālajā apmērā, atbildētājai bija šī izvēle jāpamato ar lietderības apsvērumiem, ņemot vērā LAPK 32.panta otro daļu (pārkāpuma raksturs, mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi).

Tiesa konstatē, ka, uzliekot sodu, atbildētāja ņēmusi vērā atbildību pastiprinošo apstākli – LAPK 34.panta pirmās daļas 2.punktu – faktu, ka gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums, par kuru persona jau administratīvi sodīta. No lietai pievienotās Iekšlietu ministrijas informācijas centra izdrukas *(lietas 43.lapa)* tiesa konstatē, ka pieteicēja arī 2008.gada maijā ir izdarījusi pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 149.[4]panta 11.daļā, par ko administratīvi sodīta.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka atbildētāja savu rīcības brīvību, uzliekot sodu, ir izmantojusi tiesiski un pamatoti, lietderības apsvērumus atbilstoši konstatētajam ir izdarījusi pareizi. Atbildētājas noteiktais naudas sods ir samērīgs ar izdarīto pārkāpumu apstākļos, kad līdzīga rakstura pārkāpumu pieteicēja gada laikā jau ir izdarījusi, un soda apmērs sasniedz LAPK 22.pantā definēto soda mērķi.

[4.9] Ar 2009.gada 22.janvāra likumu „Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā" LAPK veikti grozījumi, saskaņā ar kuriem no 2009.gada 25.februāra atbildība par transportlīdzekļu ātruma ierobežošanas ierīces lietošanas noteikumu un transportlīdzekļu vadītāju darba un atpūtas laika reģistrēšanas noteikumu pārkāpšanu paredzēta LAPK 149.[38]pantā. LAPK 149.[38]panta devītajā daļā noteikts, ka par normatīvajos aktos noteikto transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laiku apliecinošo dokumentu, reģistrācijas karšu vai datu nesēju neuzrādīšanu uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trīsdesmit līdz trīssimt latiem, bet pārvadātājam — no piecdesmit līdz piecsimt latiem.

Tādējādi tiesa konstatē, ka šobrīd tiesību normas, kurā paredzēta atbildība par pieteicējas izdarīto pārkāpumu, sankcijā attiecībā uz juridiskām personām ir samazināta paredzētā soda minimālā robeža, savukārt maksimālā robeža atstāta nemainīga.

LAPK 8.panta otrās daļas pirmajā teikumā noteikts, ka aktiem, kas mīkstina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem vai atbrīvo no tās, ir atpakaļejošs spēks, tas ir, tie attiecas arī uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms šo

aktu izdošanas. Līdz ar to tiesai pastāv iespēja izvērtēt, vai pieteicējai uzliktais sods nebūtu samazināms.

Lēmumā atbildētāja atzinusi, ka pastāv atbildību pastiprinošs apstāklis, kura dēļ pieteicējai par izdarīto pārkāpumu uzlikts naudas sods maksimālajā apmērā, kādu lēmuma pieņemšanas laikā paredzēja tiesību norma, kurā bija paredzēta atbildība par konstatēto pārkāpumu. Tā kā tiesa jau iepriekš atzina atbildētājas izdarītos lietderības apsvērumus, nosakot pieteicējai sodu, par pareiziem, un sodu maksimālajā tiesību normā paredzētajā apmērā konkrētajos apstākļos par samērīgu izdarītajam pārkāpumam, tiesa atzīst, ka pieteicējai piemērotais sods par pārkāpumu nav samazināms.

[4.10] Administratīvā akta pamatojuma papildināšana nav uzskatāma par sākotnējā administratīvā akta grozīšanu. Administratīvā akta papildināšana konkrētajā gadījumā notikusi, izvērtējot pieteicējas papildus iesniegtos pierādījumus – darbības apliecinājumu, un sniedzot situācijas juridisku vērtējumu to sakarā. Tiesa atzīst, ka Lēmumā ir izvērtēti pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumā izteiktie argumenti. Lēmumā izdarītie secinājumi ir pamatoti ar lietā konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem un konkrētām tiesību normām. Izskatot lietu, tiesa nekonstatēja tādus procesuālus pārkāpumus administratīvajā lietvedībā iestādē, kas būtu varējuši novest pie atšķirīga lietas rezultāta.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 16.augusta spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību, kurā norāda turpmāk minēto.

[5.1] Pieteicēja nav izdarījusi administratīvo pārkāpumu. Lēmumā kā pamats pieteicējas saukšanai pie administratīvās atbildības norādīts Regulas Nr.3821/85 15.panta 7.punkts, kas noteic vadītāja pienākumu uzrādīt diagrammas. Tā kā administratīvajā aktā par pieteicējas sodīšanu nav norādīts konkrēts normatīvais akts, kuru pieteicēja ir pārkāpusi, tad secināms, ka pieteicēja nav pārkāpusi ātruma reģistrēšanas kontrolierīces lietošanas noteikumus, kurus nenoteic neviens normatīvais akts. Turklāt nav skaidrs, kas ir ātruma reģistrēšanas kontrolierīce.

[5.2] Tiesa spriedumā nav devusi vērtējumu, vai Regula Nr.3821/85 ir spēkā Latvijas teritorijā.

[6] Inspekcija paskaidrojumā norāda, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un noraidāma, papildus iepriekš sniegtajiem paskaidrojumiem norādot, ka pieteicēja saukta pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{4}panta 11.daļas, proti, par darba un atpūtas laika reģistrācijas kontrolierīces lietošanas nosacījumu neievērošanu, jo pārbaudes laikā transportlīdzekļa vadītājs nevarēja uzrādīt nepieciešamās reģistrācijas diagrammas vai attaisnojošu dokumentu. Tādējādi pārkāpts Regulas Nr.3821/85 15.panta 7.punkta „a" apakšpunkts.

[7] Pieteicējas pārstāvis tiesas sēdē nav ieradies, tiesā saņemts pieteicējas pārstāvja iesniegums ar lūgumu izskatīt lietu bez viņa klātbūtnes. Apgabaltiesa atzina, ka lietu iespējams izskatīt bez pieteicējas pārstāvja klātbūtnes. Atbildētājas pārstāve apelācijas sūdzību neatzina un lūdza pieteikumu noraidīt.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies atbildētāja pārstāves paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota, un pārsūdzētais Lēmums ir atstājams negrozīts.

[9] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai un APL 251.panta piektajā daļā norādītos apsvērumus atkārtoti nenorāda.

[10] Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka gan iestāde, gan pirmās instances tiesa neprecīzi ir noteikusi datumu, no kura pieteicējas šoferim bija jāuzrāda tahogrammas. Tā kā pārbaude tika veikta 2008.gada 17.oktobrī, tahogrammas bija jāuzrāda par šo datumu un iepriekšējām 28 dienām, proti, sākot ar 2008.gada 19.septembri, nevis 18.septembri, kā to konstatēja iestāde. No Protokola izriet, ka *I.B.* neuzrādīja tahogrammas par laika periodu līdz 23.septembrim, tātad pavisam kopā netika uzrādītas piecas tahogrammas, nevis septiņas, kā to konstatēja iestāde un tiesa. Vienlaikus apgabaltiesa atzīst, ka minētā kļūda šajā gadījumā nav būtiska, tā nav ietekmējusi pārkāpuma kvalifikāciju un neietekmē arī piemērojamā soda apmēru, jo, kā pamatoti konstatēja iestāde un pirmās instances tiesa, pieteicēja tādu pašu pārkāpumu viena gada laikā bija izdarījusi jau atkārtoti un šādos apstākļos pieteicējai piemērojamais sods nebija samazināms.

Apgabaltiesa konstatē, ka saskaņā ar pašlaik spēkā esošo LAPK redakciju atbildība par minēto pieteicējas pārkāpumu ir paredzēta LAPK 149.^{38} panta 13.daļā, kas pārvadātājam paredz naudas sodu no Ls 300 līdz Ls 500. Tātad pieteicējai piemērotais sods atbilst arī pašlaik spēkā esošajai maksimālajai soda sankcijai, ko tiesa konkrētajā gadījumā uzskata par samērīgu.

[11] Apgabaltiesa uzskata par nepamatotiem pieteicējas apelācijas sūdzībā norādītos argumentus, ka tiesai bija jāņem vērā, ka pieteicēja nav pārkāpusi ātruma reģistrēšanas kontrolierīces lietošanas noteikumus. Pieteicēja ir sodīta nevis tikai par ātruma reģistrēšanas kontrolierīces lietošanas noteikumu pārkāpšanu, bet gan par tahogrammu (iestādes lēmumos tās nosauktas par diagrammām) neuzrādīšanu, t.i., par darba un atpūtas laiku reglamentējošo noteikumu prasību neievērošanu, tāpēc šim pieteicējas argumentam lietā nav būtiskas nozīmes.

Attiecībā uz pieteicējas šaubām, vai Regula Nr.3821/85 ir spēkā Latvijas teritorijā, apgabaltiesa norāda, ka saskaņā ar Kopienu dibināšanas līgumu

nosacījumiem regulas ir tieši piemērojamas visās Eiropas Savienības dalībvalstīs. Tādējādi ar brīdi, kad regulas stājas spēkā, tās iegūst saistošu spēku visā Eiropas Savienības teritorijā un tām nav nepieciešami īpaši nacionālo tiesību akti, kas šīs regulas ieviestu. Regula Nr.3821/85 ir publicēta normatīvajos aktos noteiktā kārtībā un ir stājusies spēkā, tātad tā ir tieši piemērojama arī Latvijā kā Eiropas Savienības dalībvalstī.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[11]panta otrās daļas 1.punktu, 286.[14]pantu un Administratīvā procesa likuma 307.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Autotransporta inspekcijas vadītāja 2009.gada 13.janvāra lēmumu Nr.18 (2008.gada 17.oktobra administratīvā pārkāpuma protokols Nr.BA 411117), bet SIA „Otaņķu Dzirnavnieks" apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	*(paraksts)*	I.Amona
Tiesneši	*(paraksts)*	S.Liniņa
	(paraksts)	V.Poķis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese I.Amona
Rīgā, 2011.gada 11.novembrī